

NICOLAE TITULESCU

- 1838 Născut la Craiova, la 4 martie 1882, fiu al lui Ion Titulescu și al Mariei Urdăreanu. Tatăl, Ion Titulescu a îndeplinit funcția de prefect al județului Dolj, președintele Curții de Apel din Craiova, deputat în Parlament sub guvernul Ion C. Brătianu.
- 1893-1900 Urmează cursurile Liceului „Carol I” din Craiova. Pe baza rezultatelor excelente obținute (premiul de onoare la examenul de bacalaureat) primește o bursă la Paris și timp de 5 ani va urma cursurile Facultății de Drept.
- 1903 Obține premiul „Ernest Beaumont” la un concurs organizat la toate Facultățile de Drept din Franța, cu lucrarea intitulată: *„Efectele actelor cu titlu gratuit, consimțite sub regimul comunității, fie de către femeia singură fie de către cei doi soți în profitul copilului din prima căsătorie, al unui copil comun sau unui al treilea”*.
- 1905 Se întoarce în România ca profesor de drept la Universitatea din Iași.
- 1907 Se mută în București și se căsătorește cu Caterina Burcă.
- 1909 Nicolae Titulescu intră în politică.
- 1912 Câștigă un loc pe lista Partidului Conservator-Democrat condus de Take Ionescu, devenind astfel deputat de Romanați.
- 1918 Împreună cu alte personalități române (Take Ionescu, Octavian Goga, Traian Vuia, Constantin Mille) înființează la Paris Comitetul Național Român, cu scopul de a propaga în opinia publică internațională dreptul poporului român la unitatea națională, comitet recunoscut oficial de guvernele puterilor aliate ca organ plenipotențiar al națiunii române.
- 1921 A funcționat ca delegat permanent al României la Liga Națiunilor de la Geneva, fiind ales de două ori (1930 și 1931) Președinte al acestei organizații internaționale. În această calitate a militat contra revizionismului din Europa, pentru păstrarea frontierelor stabilite prin tratatele de pace, pentru raporturi de bună vecinătate între statele mari și mici, pentru respectarea suveranității și egalității tuturor statelor în relațiile internaționale, pentru securitate colectivă și prevenirea agresiunii.

- 1927-1928 Are o contribuție decisivă la acceptarea internațională a punctului de vedere românesc cu privire la problema „optanților” maghiari, ridicată de Budapesta, precum că România ar fi discriminat la reforma agrară din 1921 pe marii proprietari (moșieri) maghiari transilvani. Titulescu a combătut reproșul guvernului maghiar, demonstrând clar corectitudinea efectuării reformei respective de către București.
- 1928-1936 A fost de mai multe ori Ministru al Afacerilor Străine.
- 1933 A semnat la Londra în numele guvernului României, convențiile: împotriva agresorului și a depus eforturi remarcabile pentru încheierea în 1921 a *Micii Înțelegeri*; pentru încheierea în 1934 a *Înțelegerii Balcanice*.
- 1936 Pe data de 29 august regele Carol al II-lea, aliniindu-se presiunilor guvernului și a anturajului său pro-german, dar și ca urmare a presiunilor externe, l-a îndepărtat din toate funcțiile oficiale și l-a obligat să se exileze. Stabilat la început în Elveția, apoi în Franța, Nicolae Titulescu a propagat chiar și în exil, prin conferințe și articole de ziare, ideea prezervării păcii, anticipând pericolul unui nou război.
- 1941 La data de 17 martie moare la Cannes (sau Souvrettes, Elveția, după Petre Pandrea), după o lungă suferință,
- 1992 Conform dorinței sale din testament, rămășițele sale au fost aduse în țară și înhumate în curtea Bisericii „Sfântul Nicolae” din Șcheii Brașovului.